

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

(א)

Moses would speak, and G-d would answer him with a voice. And our sages said: with the voice of Moses.	משה ידבר, והאלקים יעננו בקולי. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה: בקולו של משה.
And one must understand this verse: What does it mean that it says "Moses would speak" without specifying at all what words Moses would speak, and that G-d would answer with a voice?	ויש להבין בפסוק זה: מה זה שאמר "משה ידבר" ולא באר כלל מה הם הדברים שמשה ידבר, והאלקים יעננו בקול?
If the intent is regarding the Ten Commandments in general, that Moses was speaking the word of G-d to Israel, and G-d would answer, etc.,	אם הכוונה על יו"ד הדברות בכלל, שמשה היה 'מדבר דבר ה' לישראל, והאלקים יעננו כו'.
Behold, in the portion of Va'etchanan it explicitly states: "And you approached and stood under the mountain, and the mountain was burning with fire, etc., and G-d spoke to you from the midst of the fire—a voice of words you heard, but a form you did not see, only a voice. And He told you His covenant, etc., the Ten Commandments, etc."	הלא בפרשת ואתחנן נאמר בפירוש: "ותקרבון ותעמדון תחת ההר, וההר בער באש כו', וידבר ה' אליכם מתוך האש—קול דברים אתם שומעים, ותמונה כו' זולתי קולי. ויגד לכם את 'בריתו כו', עשרת הדברים כו'.
From this, it is implied that the Children of Israel heard the word of G-d—the Ten Commandments—directly from the Almighty, from the midst of the fire, all Ten Commandments, for it says, "A voice of words you heard, etc.," and "He told you the Ten Commandments," etc., and not through Moses.	א"כ מזה משמע ששמעו בני ישראל דבר ה'—דיו"ד הדברות—מפי הגבורה מתוך האש, כל יו"ד הדברות, כי הרי אמר "קול דברים אתם שומעים כו'" ויגד כו' יו"ד הדברים כו'" ולא על ידי משה.
Yet here it says, "Moses would speak," etc.	'ובכאן אמר "משה ידבר" כו'.
And if the reason is because it says there (in Parashat Va'etchanan): "Face to face, G-d spoke with you on the mountain from the midst of the fire," "I stood between G-d and you to tell you the word of G-d, because you were afraid of the fire," etc.,	ואם מפני שאמר שם (בפרשת ואתחנן): "פנים בפנים דבר ה' עמכם בהר מתוך האש", "אנכי עמדתי בין ה' וביניכם כו' להגיד לכם דבר ה' כי 'יראתם מפני האש" כו'.
From this, it is implied that G-d Himself spoke with them face to face from the fire, as it says above: "And G-d spoke to you," etc.,	דמשמע מזה שפנים בפנים דבר ה' בעצמו עמהם מתוך האש, כמו שנאמר למעלה "וידבר ה' אליכם" כו'.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

And also, Moses was speaking the word of G-d to Israel, as it says: "I stood, etc., to tell you the word of G-d," etc.	וגם משה היה מדבר דבר ה' לישראל, כמו שנאמר "אנכי עמדתי כו' להגיד לכם [את] דבר ה'." כו'.
Yet afterwards, it says: "These words" (which refer to all the Ten Commandments mentioned above) "G-d spoke to all your assembly on the mountain from the midst of the fire, the cloud, and the thick darkness, with a great voice, and He did not cease," etc.	הרי אמר אחר כך: "את הדברים האלה" (ששהם כל יו"ד הדברות האמורים למעלה) "דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש, הענן והערפל, קול גדול ולא יסף" כו'.
Behold, it is implied that all Ten Commandments were heard from the mouth of G-d Himself. And afterward, it says: "And it was when you heard the voice from the midst of the darkness, etc., and you approached me, etc., and you said, 'Behold, Hashem has shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice from the midst of the fire. This day we have seen that G-d speaks with man and he lives."	הרי משמע דכל יו"ד הדברות שמעו מפי ה' בעצמו. ואחר כך אמר: "ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך כו' ותקרבון אלי כו' ותאמרו הן הראנו ה' את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש. היום הזה ראינו כי ידבר אלקים את האדם וחי."
And now, why should we die? For this fire will consume us, etc. If we continue to hear the voice of Hashem our G-d, etc., for who of all flesh, etc., [has done so and survived?] You approach and hear, etc., and you will speak to us all that Hashem our G-d speaks to you, and we will hear and do."	ועתה למה נמות כי תאכלנו האש כו'. אם יוספים אנחנו לשמע את קול ה' אלקינו כו' כי מי כל בשר כו'. קרב אתה ושמע כו' ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה' אלקינו אליך ושמענו ונעשינו."
And Hashem heard the voice of your words, etc., and He said, 'They have spoken well in all that they have said.'	וישמע ה' את קול דבריכם כו' ויאמר: היטיבו." 'אשר דברו כו'.
"Go, say to them: Return to your tents. And you, stand here with Me, etc."	לך אמור להם: שובו לכם לאהליכם. ואתה פה" 'עמוד עמדי כו'.
From all this, it is implied that they heard all Ten Commandments from the mouth of G-d Himself, but afterward, they requested that going forward, if additional commandments were to be given directly from the fire, they feared they would die. Therefore, they said, "You approach," etc.	דהנה משמע מכל זה ששמעו כל יו"ד הדברות מפי ה' בעצמו, רק שבקשו על להבא, אם יוסיפו עוד לשמע שאר מצוות ה' מפי עצמו מתוך האש, שיראו שלא ימותו. על כן אמרו "קרב אתה" כו'.
Yet here it is implied from what was said, "Moses would speak," that it refers specifically to the Ten Commandments.	ובכאן משמע במה שאמר "משה ידבר" דקאי ביו"ד הדברות דוקא.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim
Parshas Yisro
משה ידברי והאלקים יעננו בקול

However, our sages reached a resolution on this matter: The first two commandments, "I am [Hashem]" and "You shall have no other gods," were heard from the Almighty Himself.	אבל הנה רבותינו זכרונם לברכה עשו הכרעה בזה: שב' דברות הראשונות—"אנכי" ו"לא יהיה לך"—מפי הגבורה עצמו שמעו.
But because they could not endure any more due to their great fear of the fire, Moses then spoke the word of G-d to Israel for the remaining commandments.	ומפני שלא יכלו לקבל עוד מפני היראה הגדולה מן האש, על כן היה משה מדבר דבר ה' בשאר הדברות לישראל.
And this is what it means when it says, "I stood [before you] at that time to tell you the word of Hashem, for you were afraid of the fire," etc.	וזהו שאמר "אנכי עמדתי [כיון] בעת ההיא להגיד לכם דבר ה' כי יראתם מפני האש" כו'.
And regarding "All these words Hashem spoke," etc., which implies all Ten Commandments, this is because even in the remaining commandments that Moses spoke, G-d answered with a voice.	ומה שאמר "את כל הדברים האלה דבר ה'" כו', דמשמע כל יו"ד הדברות, לפי שגם בשאר הדברות דמשה היה מדבר, אבל האלקים יעננו בקול.
Thus, they still heard the voice of G-d when He responded with a voice.	הרי שמעו קול ה' כשענה בקול.
And this is why it says here, "Moses would speak, and G-d would answer with a voice," referring to the remaining commandments, except for the first two, which they heard from G-d Himself.	וזהו שנאמר כאן: "משה ידבר והאלקים יעננו בקול," דקאי בשאר הדברות, לבד מב' דברות הראשונות ששמעו מפי ה' בעצמו, ויתישבו כל המקראות הנ"ל ודברים לוברים.
There is still a need to understand what is stated: "Moses would speak, etc." If this refers to the rest of the commandments, etc., then it was not mentioned in this matter that Moses would speak and G-d would answer him with a voice, etc.	עדין יש להבין במה שנאמר: "משה ידבר כו'." אם הוא על שאר הדברות כו', הרי לא נזכר 'בענין זה שמשה ידבר והאלקים יעננו בקול כו'.
For this statement, "Moses would speak," was said before G-d descended upon the mountain. And it is written: "And it was that the sound of the shofar was going and growing exceedingly strong," and afterward, it says, "And G-d descended," etc.	כי זה שאמר "משה ידבר" היה קדם שירד ה' על ההר. והוא שנאמר: "ויהי קול השופר הולך וחזק." "מאד" ואחר כך נאמר: "וירד ה' כו'."
Also, in the portion of Va'etchanan, it says: "I stood to tell you," but it does not mention that G-d answered him with a voice.	וגם בפרשת ואתחנן נאמר: "אנכי עמדתי להגיד לכם," ולא נזכר ש'ה' ענהו בקול.
And if this refers to the first two commandments, behold, they heard them from the Almighty Himself. If	ואם על ב' הדברות הראשונות, הרי מפי הגבורה בעצמו שמעו. ואם כן, על איזה דבר 'הוא שאומר "משה ידבר והאלקים יעננו" כו'?

Mitteler Rebbe- Torah Chaim Parshas Yisro משה ידברי והאלקים יעננו בקול

so, regarding what matter does it say: "Moses would speak, and G-d would answer him," etc.?	
Furthermore, the wording "Moses would speak, and G-d would answer him" is in the future tense, and also in the present tense. This implies that Moses would always speak, and G-d would always answer him, etc.	ועוד, דלשון "ידבר" ו"האלקים יעננו" הוא לשון עתיד, וגם לשון הווה, דמשמע שמשה ידבר תמיד, והאלקים יעננו תמיד כו'.
It should have stated: "Moses spoke, and G-d answered him," etc.	והואיל ליה לומר: "משה דבר וה' ענהו" כו'.
And it must be that since the giving of the Torah was also for future generations, and the Torah is eternal in every generation and time, therefore, it says "Moses would speak" in the future tense and in the continuous present tense, etc. And this is clear.	וצריך לומר משום שמתן תורה היה [גם] לדורות הבאים, והתורה נצחית היא בכל דור וזמן. על כן אמר "משה ידבר" בלשון עתיד ובלשון הווה תמיד כו'. ודברים לוברים.

(ב)

To understand this, we must also understand what we find in the words of our sages, that the giving of the Torah (Matan Torah) on the festival of Shavuot is described as "the day that causes [it]," as Rav Yosef said: "If not for this day that caused it, how many Yosefs would there be in the marketplace?"	ב] ולהבין זה, הנה יש להבין עוד במה שמצינו בדברי רז"ל דמתן תורה בחג השבועות יומא דקא גרם, כמו שאמר רב יוסף: "אי לא האי יומא דקא גרם, כמה יוסף איכא בשוקא?"
And we must understand why he said "this day specifically" is what causes it. Is not the greatness of Matan Torah due to itself alone? Why should it be dependent on this specific day?	ולהבין מה שאמר "האי יומא" דוקא דקא גרם, הלא מעלת מתן תורה היא מצד עצמו דוקא, ומה לי לתלות ביום הזה דוקא?
Furthermore, was not Matan Torah given to all of Israel who stood at Mount Sinai, as well as to their descendants in every generation? If so, all are equal in this regard.	ועוד, הלא מתן תורה היה לכל ישראל שעמדו בהר סיני, וגם לבניהם אחריהם שבכל דור כו'. אם כן, הכל שוין בזה.
If so, what does it mean when Rav Yosef said, "If not for this day, how many Yosefs would there be in the marketplace?" This implies that the essence of Matan Torah is primarily for Torah scholars like Rav Yosef and others like him, etc.	ואם כן, מהו שאמר "אי לא האי יומא כמה יוסף כו'" דמשמע שעקר מתן תורה הוא לתלמידי חכמים כרב יוסף וכיוצא בו כו' ודברים לוברים.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

(Additionally, the main name of this festival is "Chag HaShavuot," as it is written: "And you shall observe the Festival of Weeks," because we count seven weeks, as it says, "You shall count seven weeks for yourself" until the offering of the two loaves.	ועוד, שְׁעָקָר הַיּוֹם דְּחַג זֶה נִקְרָא "חַג" הַשְּׁבִיעוֹת, וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וַעֲשִׂיתָ חַג שְׁבִיעוֹת כִּי," מִטַּעַם סְפִירַת ז' שְׁבִיעוֹת, וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וּסְפַרְתָּם לָכֶם כִּי" עַד שְׁמִקְרִיבִים שְׁתֵּי הַלֶּחֶם ל'.
It is also called "Atzeret," as it is written: "And on the day of the first fruits," etc.	וְנִקְרָא "עֲצֶרֶת" כִּי, וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיְבִיֹם הַבְּכֹרִים" כִּי.
It is not named specifically after Matan Torah. If so, why did Rav Yosef say that "this day causes it" regarding Matan Torah alone?)	וְלֹא עַל שֵׁם מַתָּן תּוֹרָה דְּוָקָא. וְאִם כֵּן, לָמָּה אָמַר רַ' יוֹסֵף דְּיִמְא דְּקָא גָרַם "לְעֵנִן מַתָּן תּוֹרָה לְבַד כִּי?
However, to understand all this, we must first preface with the root and essence of the matter of Matan Torah—that it was given to us on this day—what was novel about it?	אָבֵל לְהַבִּין כָּל זֶה, יֵשׁ לְהַקְדִּים תַּחֲלָה בְּשִׁרְשׁ וְעִיקָר עֲנִין מַתָּן תּוֹרָה, שְׁנִיתָנָה לָנוּ בְּיוֹם זֶה?—מָה חֲדוּשׁ הָיָה בְּזֶה?
Behold, our forefather Avraham already fulfilled the entire Torah before it was given at Mount Sinai.	הֲלֹא כָּבֵר קִיָּים אַבְרָהָם אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה עַד שֶׁלֹּא נִתְּנָה בְּהַר סִינַי.
For it is stated: "Because Avraham listened to My voice and kept My charge, My commandments, My statutes," etc.	שֶׁהָיָה נֶאֱמַר: "עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי, וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי, מִצְוֹתִי, חֻקֹּתַי" כִּי.
And it is written about him: "For I have known him, that he will command his children and they will keep the way of Hashem to do righteousness and justice."	וְכָתִיב בּוֹ: "כִּי יָדַעְתִּיו, לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו, וַיִּשְׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט" כִּי.
And certainly, he taught the entire Torah to his son Yitzchak, and Yitzchak taught it to his son Yaakov, and Yaakov to his sons.	וּבּוֹדָאי לְמַד כָּל הַתּוֹרָה לְיִצְחָק בְּנוֹ, וְיִצְחָק לְמַד לְיַעֲקֹב בְּנוֹ, וְיַעֲקֹב לְבָנָיו.
If so, what was the novelty of giving the Torah to Israel through Moshe, for which it was said to Moshe: "And I appeared to Avraham, etc., but My name Hashem I did not make known to them"—because they did not receive the Torah?	וְאִם כֵּן, מָה חֲדוּשׁ הָיָה בְּנִתְּנוֹת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֲשֶׁר עַל זֶה נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה: "וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם כִּי, וְשְׁמִי ה' לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם"—מִפְּנֵי שֶׁלֹּא קִיבְּלוּ הַתּוֹרָה?
And if [one would argue] that the forefathers did not fulfill the Torah and mitzvot in their physical form—such as our tallit and tefillin—	וְאִם מִפְּנֵי שֶׁהָאֲבוֹת לֹא קִיְּמוּ הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת—

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

for how could they have fulfilled the mitzvah of tzitzit and tefillin with four parshiyot, which include "Kadesh" and "Vehaya," etc.?	בטלית ותפילין שלנו, שאיך קיום מצות ציצית ותפילין בד' פרשיות, שהן פרשת "קדש" ו"והיה" כו'?
Similarly, how did they fulfill the mitzvah of tithes and offerings for the Kohen and Levi, etc.?	וכן תרומות ומעשרות לכהן ולוי כו', וכיוצא בזה?
Rather, they fulfilled everything in a spiritual manner—meaning, as the mitzvot exist above in the realm of Atzilut, where they represent divine unifications (Yichudim) that are enacted above in Atzilut through our mitzvot.	אלא קימו הכל בבחינת הרוחניות, דהינו כמו שהמצוות הן למעלה בבחינת האצילות, שהן כל היחודים שנעשים למעלה באצילות על ידי המצוות שלנו.
And this is why it says specifically, "My commandments" and "My statutes" (as will be explained).	וזוהו שנאמר "מצותי חקותי" דוקא (כמו שיתבאר).
But for Israel, the Torah and mitzvot were given in physical form.	ולישׁראל נתנו התורה והמצוות בגשמיות.
This itself requires understanding: Why, because they did not fulfill the mitzvot in physical form, does it say, "And My name Hashem I did not make known to them"?	זה עצמו צריך להבין: למה, מטעם שלא קימו "בגשמיות, נאמר 'ושמי ה' לא נודעתי להם'?
On the contrary, seemingly, the higher, spiritual mitzvot are far greater than our physical mitzvot.	אדרבה, לכאורה המצוות העליונות למעלה הן! הרבה יותר נעלות מהמצוות שלנו!
Furthermore, the simple meaning of the verse implies that Avraham fulfilled all the mitzvot literally, as it says, "He will command his children, and they shall keep the way of Hashem, to do righteousness and justice"—literally.	ועוד, דפשוט הענין משמע שקיים אברהם כל התורה והמצוות ממשי, וכמו שנאמר: "אשר יצוהו כו', ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט"—ממשי!
However, we must first preface with the root of the concept of the supernal mitzvot in the realm of Atzilut. It is stated in the Zohar that the 248 commandments (positive mitzvot) correspond to the 248 "limbs" of the King, as is well known.	אבל הנה, יש להקדים תחלה בשרש ענין המצוות העליונות שבבחינת האצילות. שנאמר בזוהר דרמ"ח פקודין הן רמ"ח אברין דמלכא, כידוע.
We must understand what is meant by the term "limbs," for He has no body nor form, G-d forbid.	וישׁ להבין מהו לשון "אברים", דהלא אין לו גוף ולא דמות הגוף, חס ושלום.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

However, this will be understood by first introducing the root concept of the Ten Sefirot of Atzilut, which were emanated into vessels, as it is written: "He emanated ten garments, and He called them ten Sefirot."	אָבֵל יִבֵּן בְּהִקְדָּים תַּחֲלָה שְׂרָשׁ עֵנִין עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, שְׁנֵאָצְלוּ בְּכָלִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶפִּיק י' .תִּקְוִינִן וְקִרִית לֹון י' סְפִירָן."
For example, Chochmah (wisdom) corresponds to the brain, and Chesed (kindness) to the right arm, etc., as is well known.	כְּמוֹ חֲכָמָה – מוֹחָא, חֶסֶד – דְּרוּעָא יְמִינָא, כו', כִּידוּעַ.
It is known that the Ten Sefirot of Atzilut were emanated from the Emanator solely through letters and names. These are the four names: Ab (72), Sag (63), Mah (45), and Ban (52).	דִּהְנָה, יְדוּעַ דְּבְחִינַת עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת נֵאָצְלוּ מִן הַמֵּאֲצִיל עַל יְדֵי בְחִינַת אוֹתִיּוֹת וּשְׁמוֹת לְבַד, וְהֵן ד' שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן.
The name Ab (72), when spelled out with Yuds, is the root of the light of Chochmah in Atzilut, and the name Sag (63) is the root of Binah in Atzilut, etc.	דָּשֵׁם ע"ב בְּמֵלֵי יוֹדִין הוּא שְׂרָשׁ לְאוֹר הַחֲכָמָה דְּאֲצִילוֹת, וְשֵׁם ס"ג שְׂרָשׁ לְבִינָה דְּאֲצִילוֹת, כו'.
The entirety of Atzilut is referred to in the Zohar as "the mystery of the holy name" alone, for its root is merely letters.	וְכָלִלוֹת הָאֲצִילוֹת נִקְרָא בְּזֵהָר "רִזָּא דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא" לְבַד, שֶׁשְׂרָשׁוֹ הֵן בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת לְבַד.
(This is similar to the analogy of the radiance of the intellect emerging from the essence of the soul into revelation within the brain of Chochmah, or the ability of comprehension manifesting in the brain of Binah.)	וְכַמְשָׁל הָאֶרֶת הַשִּׁכְל מַעֲצָמוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַתְגַּלּוֹת בְּמוֹחַ הַחֲכָמָה, אוֹ הַתְּפַשְׁטוֹת הַהִשְׁגָּה וְהַתְּפִיסָה (בְּמוֹחַ הַבִּינָה).
This radiance is merely a revelation from the hidden essence of the soul, and every revelation is termed "letters" alone, as is known.	דְּהֶאֱרָה זֹו אֵינָה אֶלָּא בְּחִינַת גָּלוּי מֵהַעֲלָם שְׁבַעֲצָמוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְכָל גָּלוּי נִקְרָא "אוֹתִיּוֹת" לְבַד, כִּידוּעַ.
(Similarly, in the analogy from Sefer Yetzirah, the flame that is bound to the coal—before emerging, the light was entirely concealed within the coal itself.)	וְכֵן לְפִי הַמִּשָּׁל דְּסֵפֶר יִצִּירָה, כְּשֶׁלֶּהֶבֶת הַקְּשׁוּרָה בְּגַחֲלַת—שֶׁהָרִי הָיָה הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן הַגַּחֲלַת (כְּלוּל בְּהַעֲלָם תַּחֲלָה בְּגוֹף הַגַּחֲלַת).
Just as letters are nullified and absorbed within the hidden state of thought and intellect, so too are the lights of the Ten Sefirot included within their source, and they are termed "Sefirot without substance," as is known.	וְכֵמוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְּטָלִים וְנִכְלָלִים בְּהַעֲלָם הַמַּחֲשָׁבָה וְהַשִּׁכְל, כֹּךְ נִכְלָלִים אוֹרוֹת עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת בְּמִקְוָרָם, וְנִקְרָאִים "סְפִירוֹת בְּלִי מָה", כִּידוּעַ.
And this is [the meaning of] "He emanated ten garments," etc., that they emerged from concealment	וְזֵהוּ "אֶפִּיק י' תִּקְוִינִן" כו', שֶׁיֵּצְאוּ מִן הַהַעֲלָם לְגָלוּי עַל יְדֵי אוֹתִיּוֹת וּשְׁמוֹת דְּעֲצָמוֹת הַמֵּאֲצִיל בְּלְבַד.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

into revelation through the letters and names of the Essence of the Emanator alone.	
However, from the perspective of the Essence of the Emanator, He is an utterly simple light, entirely beyond the aspect of Sefirot and attributes.	אָבֵל מִצֵּד עֲצָמוֹת הַמֵּאֲצִיל, הָרִי הוּא אֹר פְּשוּט בְּתַכְלִית, שְׁלֵמַעְלָה מִבְּחִינַת סְפִירוֹת וּמִדּוֹת כָּלֵל.
As it is written: "You are One, but not in a numerical count of ten Sefirot," rather an absolute, simple unity.	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב: "אַנֶּתְּ הוּא חֵד וְלֹא בְּחִשְׁבֹּן דִּי סְפִירוֹת," אֲלֵא אַחַדוֹת פְּשוּטָה בְּתַכְלִית.
And also, what is stated: "He is wise, but not with a knowable wisdom," "He understands, but not..."	וְגַם מָה שֶׁנֶּאֱמָר: "חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָה," "מִבִּין וְלֹא כו'."
And as it is written in the Zohar: "He made a great vessel and called it 'wise,'" meaning that this occurs through the letters of the Name Ab (72), etc.	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֵהָר: "דַּעֲבִיד מְאֵנָּה רַבָּא וְקָרָא בֵּיה גּוֹרְמָא חֲכִים," כְּלוּמַר, שֶׁזֶּהוּ עַל יְדֵי אוֹתֵיּוֹת 'דָּשֵׁם ע"ב כו'.
And this is [the meaning of] "but not with a knowable wisdom"—that He does not exist as an entity of wisdom at all, to be called "wise," except when it emerges from concealment into revelation through the Name Ab.	וְזֶהוּ "וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָה"—דָּאִינוּ עוֹלָה שֵׁם בְּשֵׁם מְצִיאוֹת חֻכְמָה כָּלֵל, לְהִיּוֹת נִקְרָא "חֲכִים," רַק כְּשֶׁבָּא מִן הַהֶעֱלֵם לְגִלּוֹי אֹר עַל יְדֵי שֵׁם ע"ב.
Similarly, [this applies to] Binah and all the other Sefirot and attributes, as it is stated: "And not that You possess a knowable righteousness, for it is judgment," until "And not that You possess a known place at all."	וְכֵן בִּינָה וְכָל שְׂאֵר הַסְפִירוֹת וְהַמִּדּוֹת, כֵּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְלֹא דָאִית לָךְ צִדִּיק יְדִיעָה, דָּאִיהוּ דִּין," עַד "וְלֹא מְכוּ"מָא כָּלֵל."
Therefore, it is possible for the Ten Sefirot to exist even in a revealed state as "Sefirot without substance," because they remain included and united within the Essence of the Emanator in absolute simple unity.	וְלִכֵּן, מָה שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִי מָה, גַּם בְּהִיּוֹתָם בְּגִלּוֹי אֹר—מִשּׁוּם שֶׁנִּכְלָלִים הֵם וּמְיֻחָדִים בְּעֲצָמוֹת הַמֵּאֲצִיל בְּתַכְלִית הַיְחוּד הַפְּשׁוּט.
As it is stated: "For He and His life-forces (Chayohi) are one," referring to the lights of the Ten Sefirot being completely one with Him, as is well known.	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב: "דָּאִיהוּ וְחַיּוּהִי," שֶׁהֵן הָאוֹרוֹת דַּעֲשֵׂר סְפִירוֹת, "חֵד מִמֶּשׁ," כִּידְעָה.
And all this pertains to the lights as they emerge from the concealment of the Essence of the Emanator.	וְכָל זֶה מִצֵּד הָאוֹרוֹת כֵּמוֹ שֶׁהֵן בָּאִים מִן הַהֶעֱלֵם דַּעֲצָמוֹת הַמֵּאֲצִיל.
However, when the lights are en clothed within vessels that limit the light, they are called "garments" (Tikunin), as in "Chochmah—Mocha" (wisdom	אָבֵל כְּאֲשֶׁר הָאוֹרוֹת מְתַלְבָּשִׁים בְּכֵלִים הַמִּגְבִּילִים אֶת הָאֹר, וְנִקְרָאִים "תִּקּוּנִין," כֵּמוֹ "חֻכְמָה—מוֹחָא," "חֻסֵּד—דְּרוּעָא" כו'.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Yisro

משה ידברי והאלקים יעננו בקול

corresponds to the brain), and "Chesed—Deru'ah" (kindness corresponds to the right arm).	
This is analogous to the enclothing of intellect within the vessel of the brain. Then, the Ten Sefirot become a manifest entity of "something" (Mah).	כמו מַשֵּׁל הַתְּלַבְּשׁוֹת הַשֵּׁכֶל בְּכָלִי הַמוֹחַ. אַזְּ ".נִקְרָאוֹת הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּמַצִּיאוֹת דְּבַר "מָה"
This allows them to serve as a source for the emergence of wisdom and kindness below in Beriah, Yetzirah, and Asiyah (Biya).	וְהֵינוּ, מֵה שְׂיָכוֹל לְהִיּוֹת מִזֶּה מְקוֹר לְהַתְהוּוֹת הַחֻקָּמָה וְהַחֲסֵד לְמַטָּה בְּבְרִיָּאָה, יִצְרָה וְעִשְׂיָה (בִּי"ע)).
This is analogous to the revelation of intellect, which, when limited within the brain, can extend into the vessel of the letters of speech so that another can also receive the wisdom.	כְּמוֹ מַשֵּׁל גְּלוּי הַשֵּׁכֶל, שֶׁכֹּאשֶׁר מִגְבֵּל בְּמוֹחַ, יוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ בְּכָלִי אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּר לְזוּלָּתוֹ, שְׂיָקֵבֵל גַּם הוּא אֶת הַשֵּׁכֶל.
Whereas before the intellect was limited within the brain, it could not be transmitted to others or serve as a source for recipients at all.	מֵה שְׂאִין כֵּן קִדָּם שֶׁנִּתְגַּבֵּל אוֹר הַשֵּׁכֶל בְּגְלוּי בְּכָלִי הַמוֹחַ, לֹא יָכוֹל לְבוֹא לִידֵי הַשְּׁפָעָה וְלְהִיּוֹת מְקוֹר לְמַקְבָּלִים כָּלֵל.
The same applies to the other Sefirot and attributes of Atzilut, and this is clear.	וְכֵן בְּשָׂאֵר הַסְּפִירוֹת וְהַמְּדוּת דְּאֲצִילוֹת, וְדְבָרִים לְיִבְרִים.
However, it is stated that just as "He and His life-forces (Chayohi)"—referring to the lights—are one, so too "He and His vessels (Garmohi) are one."	אָבֵל הֵנָּה, נֹאמֵר: "דְּאֶפִי כְּמוֹ שְׂאִיָּהוּ וְחִיּוּהִי"—שֶׁהֵן הָאוֹרוֹת—"חַד", "כֶּה" "אִיָּהוּ ".וְגַרְמוּהִי"—שֶׁהֵן הַכֵּלִים—"חַד"
This is true even though the vessels limit the light, as mentioned above.	אֵף עַל פִּי שֶׁהַכֵּלִים מִגְבִּילִים אֶת הָאוֹר, כְּנִזְכָּר לְעֵיל.
A proof of this is that even the aspect of the vessels of the lights—the attributes of Atzilut—are identified with the seven Divine names that may not be erased.	וְרִאִיָּה לָזֶה, מִמֵּה שֶׁגַּם בְּחִינַת הַכֵּלִים דְּאוֹרוֹת הַמְּדוּת דְּאֲצִילוֹת, הֵן בְּחִינַת שְׁבַעַה שְׁמוֹת שְׂאִיָּנָן נִמְחָקִין.
For example, the Divine Name "El" is the vessel for the light of Chesed in Atzilut, as it is written: "For kindness is El."	כְּמוֹ שֵׁם "אֵל", בְּחִינַת כָּלִי לְאוֹר הַחֲסֵד דְּאֲצִילוֹת, ".כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כִּי חֶסֶד אֵל"
The Name "Elokim" is the vessel for the light of Gevurah.	וְשֵׁם "אֱלֹקִים", בְּחִינַת כָּלִי לְאוֹר הַגְּבוּרָה.
The Name "Havayah" is the vessel for the light of Tiferet.	וְשֵׁם "הוּי" בְּחִינַת כָּלִי לְאוֹר הַתִּפְאָרֶת.
The Name "Havayah Tzevaot" is in Netzach and Hod.	וְשֵׁם "הוּי צְבָאוֹת" בְּנֶצַח וְהוֹד.
The Name "Shadai" is in Yesod, etc.	וְשֵׁם "שַׁדַּי" בִּישׁוֹד, כו'.
And even though	וְאֵף עַל פִּי

Mitteler Rebbe- Torah Chaim
Parshas Yisro
משה ידברי והאלקים יעננו בקול

that they are names and letters	שֶׁהֵן שְׁמוֹת וְאוֹתִיּוֹת
that are lower than the lights of Atzilut	שְׁלֵמֶטָה מִן הָאוֹרוֹת דְּאַצִּילוֹת
since they limit the light	מֵאַחֵר שֶׁהֵן מְגַבִּילִים הָאוֹר
after it comes from concealment to revelation	אַחֵר בּוֹאוֹ מִן הַהֶעֱלֵם לְגִלּוֹי
from the Essence of the Emanator	מֵעֶצְמוֹת הַמְּאַצִּיל
(like the vessel of the brain that limits the light of Chochmah,	כְּמוֹ כֵּלִי הַמוֹחַ שֶׁמְגַבִּיל אוֹר הַחֻכְמָה),
and the Chesed in the heart, and the like),	(וְהַחֶסֶד בְּלֵב, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה),
nevertheless,	עִם כָּל זֶה,
behold, they are names that may not be erased,	הִנֵּה הֵן שְׁמוֹת שְׂאִינָן נִמְחָקִין,
since they are in the aspect of Ein Sof (the Infinite) literally,	לְפִי שֶׁהֵן בְּבַחֲיִנַת אֵין-סוֹף מִמֶּשׁ,
just like the lights themselves.	כְּמוֹ הָאוֹרוֹת מִמֶּשׁ.
For this is what was said:	דִּזְהוּ שְׂאֵמַר:
"He and His vessels are one,"	"אִיהוּ וְגִרְמוֹהִי חֵד"
and as it is written:	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב:
"To You, Hashem, is the greatness and the strength,"	"לָךְ ה' הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה"
which are the seven attributes of Atzilut,	שֶׁהֵן הַזֵּי מִדּוֹת דְּאַצִּילוֹת
that are specifically en clothed within vessels,	שֶׁמְלוּבָּשִׁים בְּכֵלִים דְּוָקָא
until "To You, Hashem, is the kingdom,"	"עַד "לָךְ ה' הַמַּמְלָכָה
which is the aspect of Malchut of Atzilut, as is known.	שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת דְּאַצִּילוֹת, כִּידוּעַ.
And this is clear.	וְדִבְרִים לוֹבָרִים.

Maarmer not done yet...